

ВОЙТОВИЧ ПАВЛО ПЕТРОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри іноземних мов № 2,
доцент кафедри міжнародного та європейського права,
доктор філософії у галузі права

КАПУСТИНА ТАЇСІЯ ІГОРІВНА

Міжнародний гуманітарний університет,
магістрантка факультету лінгвістики та перекладу,
Національний університет «Одеська юридична академія»,
лаборант кафедри іноземних мов № 2

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПРИСВІЙНОЇ ФОРМИ АНГЛІЙСЬКИХ ІМЕННИКІВ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Процес перекладу присвійного відмінку англійських іменників на українську мову, що складає специфіку комунікації з використанням двох мов, має свої суттєві особливості. Перша особливість полягає в його різноманітності. Іншою особливістю процесу перекладу є «невловимість» деяких його сторін. У кожній мові існують свої граматичні, лексичні та стилістичні норми, дійсні тільки для даної мови. При переході до вираження думки на іншій мові необхідно знайти такі засоби і, в першу чергу, такі граматичні форми, які б так само відповідали не тільки змісту, але й стилю. Розглянемо більш детально вище зазначені особливості.

Відмінок – це граматична категорія, що відображає зв'язок іменника з іншими словами у реченні. У давньоанглійській мові існували називний, знахідний, родовий, давальний і орудний відмінки, як і в українській мові. Проте з плином часу вони втратили своє значення. У сучасній англійській мові існує тільки два відмінки іменників: загальний відмінок (*Common Case*), при якому іменники не приймають спеціальних закінчень, і присвійний відмінок (*Possessive Case*), при якому іменники приймають закінчення ' або 's. Іменники у загальному відмінку, в англійській мові мають таку ж форму, в якій вони наводяться в словниках [3].

Функції присвійного відмінка в англійській мові дуже схожі з функціями родового відмінка в українській. *Possessive Case* вказує на приналежність певного предмета суб'єкту або особі, і навіть сама назва походить від дієслова *to possess* – володіти. Так само слід зазначити, що присвійний відмінок використовується тільки з живими іменниками (*animate nouns*), які називають людей і тварин.

Присвійний відмінок іменників в англійській мові визначає належність, або, рідше, походження. Ця належність показується за допомогою апострофа (') і букви -s. наприклад: *a girl's future* – майбутнє дівчинки (чье?); *students' life* – життя студентів (чия?); *a policeman's uniform* – форма поліцейського (яка? чия?) [2].

Якщо іменник в однині або множині позначає неживий предмет, доречно використовувати не присвійний відмінок, а прийменник of: *the cover of the book* – обкладинка книги; *the history of the English language* – історія англійської мови.

Необхідно також звернути увагу на особливі випадки вживання 's. Наприклад, якщо ім'я або прізвище закінчується на -s, то можливі два варіанти: *St. James '(s) Park* – Парк Святого Джеймса; *Burns '(s) poems* – Вірші Бернса.

У складних іменників зазвичай додається закінчення -s до останнього слова: *Father-in-law's flat* – Квартира тестя (свекра).

Якщо певний предмет належить не одній людині, а кільком, то закінчення -s додається до останнього слова -s у словосполученні: *My son and daughter's room*. – Кімната мого сина і дочки (одна кімната на двох) [4]. Але якщо йдеться про предмети, які окремо належать двом людям, то -s додається до кожного власника: *My son's and daughter's rooms*. – Кімнати мого сина і дочки (2 кімнати, у них у кожного є своя кімната). Іноді потрібно додати до цілої фрази, що містить іменник, тоді *possessive case* буде застосовуватися після останнього слова: *The secretary of state's private room*. – Особиста кімната держсекретаря [1].

Присвійний відмінок також мають іменники, що позначають час і відстань: *second, minute, hour, day, night, week, month, year, fortnight*. наприклад: *A night's nap*. – Нічний сон. *In an hour or two's time*. – Через годину або дві.

Необхідно зазначити, що до іменників, які позначають неживі предмети, закінчення -s додається до назв країн, міст і словами *ship* (корабель), *world* (світ), *nature* (природа), *earth* (земля): *London's theatre* – Театр Лондона. *World's organization* – Світова організація [5].

Наведені особливості перекладу присвійних іменників свідчать про особливу необхідність компетентності перекладачів. Переклад є складним інтелектуальним процесом, що вимагає комплексного аналізу семантичних, синтактичних, соціологічних та психологічних процесів та явищ, а також соціокультурних особливостей.

Особливу увагу, під час перекладу, слід приділяти явищам або поняттям, що наявні у культурі носіїв мови оригіналу, але відсутні у культурі носіїв мови перекладу. Такі явища і поняття потребують особливих навичок від перекладача. Саме такий переклад, в якому відтворюється єдність змісту та форми, називається адекватним.

Список використаної літератури:

1. Верба Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов [англ./укр.] : навчальний посібник для ВНЗ / Л. Г. Верба. – Вінниця : Нова книга, 2008. – 248 с.
2. Карабан В. І. Переклад з української мови на англійську мову : навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти / В. І. Карабан. – Вінниця : Нова книга, 2003. – 608 с.

3. Левицький В. В. Основи германістики / В. В. Левицький. – Вінниця : Нова книга, 2008. – 528 с.
4. Фрумкіна А. Л. Формування предметно-змістовної компетентності майбутніх учителів початкових класів *Журнал «Вісник Університету імені Альфреда Нобеля»*. Серія «Педагогіка і психологія». 2020. № 2 (20). С. 278–285. DOI: <http://doi.org/10.32342/2522-4115-2020-2-20-32>
5. Харітонов І. К. Теоретична граматики сучасної англійської мови / І. К. Харітонов. – Вінниця : Нова книга, 2008. – 352 с.

Ключові слова: присвійна форма, переклад, особливості перекладу, компетенція перекладача, іменник.

Ключевые слова: притяжательная форма, перевод, особенности перевода, компетенция переводчика, имя существительное.

Key words: possessive form, translation, peculiarities of translation, translator's competence, noun.

ТУШКОВА ТЕТЯНА ВАЛЕРІЙВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри іноземних мов № 2,
кандидат філологічних наук, доцент*

МАРІНО ДАР'Я СЕРГІЙВНА

*Міжнародний гуманітарний університет,
магістрантка факультету лінгвістики та перекладу,
Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший лаборант кафедри іноземних мов № 2*

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Фразеологізм або фразеологічний зворот – це стійке поєднання слів, яке виконує роль єдиної лексичної одиниці і, в більшості випадків, його можна легко замінити одним словом. Слова з яких складається той чи інший фразеологізм часто втрачають своє пряме лексичне значення – повністю або частково. І, як наслідок цього – значення фразеологічного звороту не є сумою значень, слів що входять до його складу [2]. В нашій роботі розглянемо деякі особливості перекладу фразеологічних одиниць в художній літературі з англійської на українську мову.

Під час роботи з лексикою англійської художньої літератури великі труднощі для розуміння і перекладу становлять саме фразеологізми, тобто словосполучення, які не виникають у процесі мовлення, а існують як стійкі фразеологічні звороти. В них знаходить відображення історія народу, своєрідність його культури та побуту [3; 5]. У фразотворенні величезну роль відіграє людський фактор, тому що